

OD GREBENARJA DO KAMNITNIKA

V okviru vseevropske akcije z imenom "Geotrip" sta Muzejsko društvo v Škofji Loki in Loški muzej pripravila naravovarstveno srečanje v soboto, 16. septembra 1995. Za Grebenarjem, v slikovitem okolju izza loškega gradu, na poti, ki pelje preko Kobile na Lubnik, so udeležence pričakali loški jamarji. Deset najbolj zagnanih so vodiči odpeljali v podzemni svet Marijinega brezna, drugi pa so ob Migutovem breznu odkrivali skrivnosti in zanimivosti loškega krasa. Razvejan jamski sistem je razložil Walter Zakrajšek, predsednik loških jamarjev, z zgodovinskimi podatki pa je postregel eden od pionirjev speleologije na Loškem, dr. France Leben.

Mimo Marijinega brezna in Medvedove ali Polževe doline smo se po ogledu terena ustavili na Loškem gradu. Branka Hlad z Ministrstva za okolje in prostor je poudarila namen takih akcij, ki naj osveščajo ljudi o pomenu geoloških in oblikovnih kvalitiet za krajino samo in za ljudi, ter še posebej opozorila na potrebo po ohranjanju naravnega bogastva, ki zaradi neznanja, brezvestnosti in neodgovornosti izginja izpred naših oči. Dobili smo tudi brošure ter plakate o varovanju geološke in speleološke dediščine. O posegih v prostor je spregovorila Marjeta Mohorič - Peternelj. Naštela je napačne in grehe dosedanjega načrtovanja, ki so v glavnem posledica neizvajanja veljavne zakonodaje. V diskusiji so bili od zadnjih primerov izpostavljeni nova poslovna hiša Sint in bencinski servisi, od starih grehov pa loške obvoznice, črne gradnje, še posebej pa bohotenje različnih objektov za Grebenarjem, ki

grozijo postati novo naselje.

Udeleženci so skozi mesto in nekdanjo vojašnico prišli do mestnega Kamnitnika. Pod steno opuščenega kamnoloma so čakali Loški kremenčki, učenci Osnovne šole Peter Kavčič iz Škofje Loke z učiteljicama Marijo Pahor in Vlasto Balderman. V rokah so držali transparente, da naj se Kamnitnik ne pozida, naj se ohrani kot park, naj bo tu učna pot. Razložili so, kako je Kamnitnik nastal, v srednjem veku da so rasli po njem vinogradi, iz lepega rdečkastega kamna, oligocenskega konglomerata so narejeni številni portali, stebri in druga kamnita dediščina starodavne Loke, v začetku tega stoletja so tu lomili in klesali kamnite kvadre za Bohinjski in Karavanški predor. Povedali so, da so bili tu najdeni ostanki ledenodobnih živali in še marsikaj zanimivega. Namenili so se, da očistijo jame in votline po Kamnitniku, ki so zapolnjene z odpadki. Dejali so tudi, da bi radi nadaljevali raziskovanje, ki so ga začeli na Kamnitniku, da bi radi ugotovili, ali je bila tu res prazgodovinska vetrna peč, ali so tudi tu morda naši predniki pridobivali sloveče noriško jeklo. Na koncu so udeležencem razdelili letake, ki jih bodo razposlali na razne občinske in državne naslove. Kot v posmeh pa so v ozadju ravno tedaj delavci prekrivali barako, za katero so rekli, da bo nekakšna garaža. Niti predstavniki občine niti občinski svetniki, ki so bili navzoči na tem srečanju, o tem niso vedeli ničesar. "Pa nikome ništa" bi temu rekli vojaki nekdanje JLA, ki so nam nehote ohranili še enega redkih zelenih kotičkov v Škofji Loki. Naj pa sedaj, ko

o tem lahko sami odločamo, namesto čudovitega urejenega parka poleg plinske postaje dobimo še nekaj "nagravžnih" objektov brezobzirnih posameznikov? Tako kot smo še ne dolgo tega na mestu nekdanje secesijske Burdychove apoteke dobili leseno barako in tri parkirna mesta.

Mogoče bo pa tokrat le drugače. Saj so se nekateri najbolj odgovorni na to takoj odzvali in razmišljajo, da bi omejeni objekt porabili za učilnico v naravi,

kjer bi se učenci, dijaki in kamnoseki ter študentje in kiparji spoznavali z lepoto in primernostjo tega škofjeloškega konglomerata s Kamnitnika v svojo in občo korist ter zadovoljstvo. Če bo tako, pot od Grebenarja do Kamnitnika ni bila samo 16. septembra 1995, temveč bo ta dragocena zelena os postala običajna pot Ločanov in njihovih gostov. Prizadevamo si za to!

A. Pavel Florjančič